

SJÄTTE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 7 MAJ

Läsning

Apg 16:11-15

Vi lade ut från Troas och seglade rakt över till Samothrake och nästa dag till Neapolis. Därifrån fortsatte vi till Filippi, en stad som ligger i första makedoniska distriktet och är en romersk koloni. Där stannade vi några dagar. På sabbaten gick vi ut genom stadsporten och ner till en flod, där vi trodde att det skulle finnas ett böneställe. Vi satte oss där och talade till de kvinnor som hade samlats. En av dem hette Lydia. Hon var från Thyatira och handlade med purpurtyger, och hon hörde till de gudfruktiga. När hon nu lyssnade, öppnade Herren hennes hjärta så att hon tog till sig det som Paulus sade. Hon och alla i hennes hus blev döpta, och sedan bad hon oss: »När ni nu har blivit övertygade om att jag tror på Herren, kom då och bo hos mig.« Och hon gav sig inte.

Responsoriepsalm

Ps 149:1-6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.
Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,
de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Joh 15:26b, 27a

V. Sanningens Ande skall vittna om mig.
Också ni skall vittna, säger Herren.

Evangelium

Joh 15:26 – 16:4a

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början.

Detta har jag sagt er för att ni inte skall komma på fall. De skall utesluta er ur synagogorna, ja, den tid kommer då den som dödar er tror sig bära fram ett offer åt Gud. Och detta skall de göra, därför att de inte har lärt känna Fadern och inte heller mig. Jag har sagt er detta för att ni, när den tiden kommer, skall minnas att jag har sagt det.«

TISDAG DEN 8 MAJ

Läsning

Apg 16:22-34

Folket i Filippi tog parti mot Paulus och Silas, och domarna slet kläderna av dem och befälldes att de skulle pryglas. Man gav dem många rapp och satte dem sedan i fängelse. Fångvaktaren fick order att hålla dem i säkert förvar, och för den skull lät han dem sitta i det innersta fängelserummet och låste fast deras ben i stocken.

Vid midnatt höll Paulus och Silas bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna hörde på. Plötsligt kom ett kraftigt jordskalv, så att fängelset skakades i sina grundvalar. I detsamma sprang alla dörrar upp och bojorna föll av dem alla.

Fångvaktaren vaknade, och när han fick se att dörrarna i fängelset stod öppna, drog han sitt svärd för att ta sitt liv, eftersom han trodde att fångarna hade rymt. Men Paulus ropade högt: »Gör dig inget illa! Vi är kvar allihop.« Då sade fångvaktaren till om ljus och sprang in och kastade sig skräckslagen ner inför Paulus och Silas. Sedan förde han ut dem och frågade dem: »Vad skall jag göra för att räddas?« De svarade: »Tro på herren Jesus, så skall du bli räddad, du och din familj.« Och de förkunnade ordet om Herren för honom och alla i hans hus. Fångvaktaren tog genast hand om dem, mitt i natten, och tvättade sårerna efter piskrappen. Sedan döptes han själv med hela sin familj. Han tog dem med upp i sin bostad och lät duka ett bord, och han och hela hans hushåll visade stor glädje över att ha kommit till tro på Gud.

Responsoriepsalm

Ps 138:1-3, 7c-8 (R. jfr 6a)

R. Du svarade mig när jag ropade
eller: Halleluja.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
inför änglarna vill jag sjunga ditt lov.
Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga tempel
och prisa ditt namn för din nåd och din sanning. R.

Ty du har hållit allt du lovat,
ja, gjort långt mer än allt vad du sagt oss.

Du svarade mig, när jag ropade,
du gav mig frimodighet och kraft. R.

Din högra hand hjälper mig.
Herren står mig bi.
Herre, evigt varar din nåd.
Överge inte dina händers verk! R.

Halleluja

Jfr Joh 16:7, 13

V. Jag skall sända er sanningens ande, säger Herren.
Han skall vägleda er med hela sanningen.

Evangelium

Joh 16:5–11

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du? utan det jag har sagt er fyller era hjärtan med sorg. Men jag säger er sanningen: det är för ert bästa som jag lämnar er. Ty om jag inte lämnar er, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går, skall jag sända honom till er, och när han kommer, skall han visa världen vad synd och rättfärdighet och dom är. Synd: de tror inte på mig. Rättfärdighet: jag går till Fadern och ni ser mig inte längre. Dom: denna världens härskare är dömd.«

ONSDAG DEN 9 MAJ

Läsning

Apg 17:15, 22 – 18:1

Bröderna som förde Paulus från Beroia följde honom ända till Athen och återvände sedan med bud till Silas och Timotheos att de skulle komma till honom så fort som möjligt.

Paulus steg fram inför areopagen och sade: »Athenare, jag ser av allt att ni är mycket noga med religiösa ting. När jag har gått omkring och sett på era gudabilder har jag nämligen också upptäckt ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. Det som ni alltså dyrkar utan att känna till, det är vad jag förkunnar för er.

Gud som har skapat världen och allt den rymmer, han som är herre över himmel och jord, bor inte i tempel som är byggda av människohand. Inte heller låter han betjäna sig av människohänder som om han behövde något, han som själv ger alla liv och anda och allt. Av en enda människa har han skapat alla folk. Han har låtit dem bo över hela jordens yta, och han har fastställt bestämda tider för dem och de gränser inom vilka de skall bo. Det har han gjort för att de skulle söka Gud och kanske kunna treva sig fram till honom — han är ju inte långt borta från någon enda av oss. Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till, som också några av era egna skaldar har sagt: Vi har vårt ursprung i honom. När vi nu har vårt ursprung i Gud, då får vi inte föreställa oss det gudomliga som något av guld eller silver eller sten, som något en människa har format efter sina idéer och med sin konstfärdighet.

En lång tid har Gud haft överseende med okunnigheten, men nu ålägger han människorna, alla och överallt, att omvända sig. Ty han har fastställt en dag då

han skall döma världen med rättfärdighet genom en man som han i förväg har bestämt därtill. Det har han bekräftat för alla människor genom att låta honom uppstå från de döda.»

När Paulus nämnde uppståndelsen från de döda, var det några som gjorde sig lustiga, men andra sade: »Vi vill höra dig tala mera om detta en annan gång.» Därmed lämnade han de församlade. Det var dock några som slöt sig till honom och kom till tro, bland dem Dionysios, som var medlem av areopagen, och en kvinna vid namn Damaris och några till. Sedan lämnade han Athen och for till Korinth.

Responsoriepsalm

Ps 148:1-2, 11-14

R. Himlarna och jorden är fulla av din härlighet
eller: Halleluja.

Lova Herren i himlen,
lova honom i höjden.
Lova honom, alla hans änglar,
lova honom, hela hans härskara. R.
Ni jordens alla kungar och folk,
ni furstar och alla domare på jorden,
ni pojkar, ni flickor,
ni gamla och ni unga. R.

De skall lova Herrens namn,
ty endast hans namn är upphöjt,
hans majestät når ut över jorden och himlen. R.

Han låter sitt folks horn höjas upp,
alla hans trogna skall lovsjunga honom,
Israel, det folk som står honom nära. R.

Halleluja

Joh 14:16

V. Jag skall be Fadern,
och han skall ge er en annan hjälpare,
som skall vara hos er för alltid.

Evangelium

Joh 16:12-15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu. Men när han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen; han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske. Han skall förhärliga mig, ty av mig skall han ta emot det han låter er veta. Allt vad Fadern har är mitt; därför säger jag att det är av mig han tar emot det han skall låta er veta.»

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG DEN 10 MAJ

Högtid

Första läsningen

Apg 1:1-11

I min första bok, ärade Theofilos, skrev jag om allt som Jesus gjorde och lärde fram till den dag då han togs upp till himlen, sedan han genom helig ande hade gett sina befallningar åt dem som han utvalt till apostlar. Han framträdde för dem efter att ha lidit döden och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar visade sig för dem och talade om Guds rike. Och under en måltid tillsammans med dem sade han åt dem att inte lämna Jerusalem utan vänta på det som Fadern hade utlovat, »det som ni har hört mig tala om«, sade han. »Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar.«

De som hade samlats frågade honom: »Herre, är tiden nu inne då du skall återupprätta Israel som kungarike?« Han svarade: »Det är inte er sak att veta vilka tider och stunder Fadern i sin makt har fastställt. Men ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.« När han hade sagt detta, såg de hur han lyftes upp i höjden, och ett moln tog honom ur deras åsyn. Medan de såg mot himlen dit han steg upp, stod plötsligt två män i vita kläder bredvid dem. »Galileer«, sade de, »varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen.«

Responsoriespalm

Ps 47:2-3, 6-9 (R. 9)

R. Gud har farit upp under jubel, Herren, under basuners ljud
eller: Halleluja.

Klappa i händerna, alla folk,
höj jubel till Gud med fröjderop.
Ty Herren är den Högste, fruktansvärd är han,
en stor konung över hela jorden. R.

Gud har farit upp under jubel,
Herren, under basuners ljud.
Lovsjung Gud, ja, lovsjung,
lovsjung vår konung, lovsjung. R.

Ty Gud är konung över hela jorden,
lovsjung honom med en sång.
Gud är nu konung över alla hedningar,
Gud har satt sig på sin heliga tron. R.

eller om responsoriesalmen sjungs: se Cecilia 638

Andra läsningen

Ef 1:17-23

Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom. Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror — samma oerhörda kraft som han med sin makt lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, högt över alla härskare och makter och krafter och herravälden, över alla namn som finns att nämna, såväl i denna tiden som i den kommande. *Allt lade han under hans fötter*, och honom som är huvud över allting gjorde han till huvud för kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som helt uppfyller allt.

eller:

Andra läsningen

Ef 4:1-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Därför heter det: *Han steg upp i höjden och tog fångar, han gav människorna gåvor*. (Att han steg upp, måste inte det betyda att han också har stigit ner i underjorden? Han som har stigit ner är också den som steg upp högt över alla himlar för att uppfylla allting.) Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Ef 4:1-7, 11-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålamod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga

upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Halleluja

Matt 28:19a, 20b

V. Gå ut och gör alla folk till lärjungar.
Jag är med er alla dagar till tidens slut.

Evangelium

Mark 16:15–20

Vid den tiden visade sig Jesus för de elva. Han sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

När herren Jesus hade talat till dem blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Men de gick ut och predikade överallt, och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.

FREDAG DEN 11 MAJ

Läsning

Apg 18:9–18

När Paulus var i Korinth sade Herren i en syn till honom om natten: »Var inte rädd utan fortsätt att predika och låt dig inte tystas, ty jag är med dig. Ingen skall angripa dig och göra dig något ont; här i staden är det många som hör till mitt folk.« Paulus stannade kvar där i ett och ett halvt år och undervisade dem om Guds ord.

Det år då Gallio var ståthållare i Achaia förenade sig judarna i ett angrepp på Paulus, drog honom inför domstolen och sade att han förledde människor till att dyrka Gud på ett sätt som stred mot lagen. Men innan Paulus hann ta till orda, sade Gallio till judarna: »Om det gällde något brott eller skurkstreck skulle jag naturligtvis lyssna på er, judar. Men grälar ni om ord och namn och er egen lag, då är det er ensak. I sådana tvister vill inte jag vara domare.« Därmed körde han bort dem från domstolen. Då kastade sig alla över synagogföreståndaren Sosthenes och misshandlade honom mitt framför domartribunen. Men det tog Gallio ingen notis om.

Paulus stannade där ännu en tid men tog sedan farväl av bröderna och avseglade till Syrien i sällskap med Priscilla och Aquila; i Kenchreai hade han dessförinnan låtit klippa av håret, eftersom han hade avlagt ett löfte.

Responsoriepsalm

Ps 47:2–7 (R. 8a)

R. Gud är konung över hela jorden
eller: Halleluja.

Klappa i händerna, alla folk,
höj jubel till Gud med fröjderop.
Ty Herren är den Högste, han är värd att frukta,
en väldig konung över hela jorden. R.

Han tvingar folken under oss
och folkslagen under våra fötter.
Han utväljer åt oss ett eget land,
Jakobs, hans älskades, stolthet. R.

Gud har stigit upp under jubel,
Herren, till dånet av basuner.
Lovsjung Gud, ja, lovsjung,
lovsjung vår konung, lovsjung. R.

Halleluja

Jfr Luk 24:46, 26

V. Kristus måste lida och uppstå från de döda
och så gå in i sin härlighet.

Evangelium

Joh 16:20–23a

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: ni kommer att gråta och klaga, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje. När en kvinna skall föda, har hon det svårt, för hennes stund har kommit. Men när hon har fött sitt barn, minns hon inte längre sina plågor i glädjen över att en människa har fötts till världen. Nu har också ni det svårt. Men jag skall se er igen, och då skall ni glädjas, och ingen skall ta er glädje ifrån er. Den dagen kommer ni inte att fråga mig om någonting.«

LÖRDAG DEN 12 MAJ

Läsning

Apg 18:23–28

Paulus bröt upp från Antiochia och for genom Galatien och vidare genom Frygien, och överallt styrkte han lärjungarna.

Till Efesos hade det kommit en jude vid namn Apollos. Han stammade från Alexandria och var en bildad man, väl insatt i skrifterna. Han hade fått kunskap om Herrens väg, och han predikade med glöd och undervisade noggrant om Jesus, men han kände bara till Johannes-dopet. Denne man uppträdde nu i synagogan och talade frimodigt. När Priscilla och Aquila hade hört honom, tog de sig an honom och gav honom ännu noggrannare kunskap om Guds väg. När han sedan ville fara över till Achaia, uppmuntrade bröderna honom och skrev till lärjungarna där att de skulle ta väl emot honom. I Achaia blev han genom Guds nåd till stor hjälp för de troende, ty han vederlade judarna energiskt, och med stöd av skrifterna bevisade han inför allt folket att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm

Ps 47:2–3, 8–10 (R. 8a)

R. Gud är konung över hela jorden
eller: Halleluja.

Klappa i händerna, alla folk,
höj jubel till Gud med fröjderop.
Ty Herren är den Högste, han är värd att frukta,
en väldig konung över hela jorden. R.

Ty Gud är konung över hela jorden,
sjung och spela till hans ära.
Gud är nu konung över alla hedningar,
Gud har satt sig på sin heliga tron. R.

Folkens yppersta har samlats
och blir ett folk åt Abrahams Gud.
De som är jordens sköldar tillhör Gud,
högt är han upphöjd. R.

Halleluja

Joh 16:28

V. Jag kom från Fadern och trädde in i världen.
Jag lämnar världen igen och går till Fadern.

Evangelium

Joh 16:23b–28

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. Ännu har ni inte bätt om något i mitt namn. Be, och ni skall få, så att er glädje blir fullkomlig.

Detta har jag sagt er i bilder. Det kommer en tid då jag inte längre skall tala i bilder utan med klara ord låter er veta allt om Fadern. Den dagen skall ni be i mitt namn, och jag säger inte att jag skall be till Fadern för er, ty Fadern själv älskar er, eftersom ni har älskat mig och trott att jag kommer från Gud. Jag kom från Fadern och trädde in i världen. Jag lämnar världen igen och går till Fadern.«

SJUNDE PÅSKSÖNDAGEN DEN 13 MAJ

Första läsningen

Apg 1:15–17, 20ac, 21–26

En dag tog Petrus till orda inför bröderna — omkring 120 personer var samlade — och sade: »Mina bröder, de ord i skriften skulle uppfyllas som den heliga anden lät David säga om Judas, han som blev vägvisare åt dem som grep Jesus. Han var en av oss och hade fått samma uppdrag som vi. I Psaltaren står det: *Må hans ämbete övergå*

till någon annan. Därför måste nu någon av dem som var med oss under hela den tid då herren Jesus kom och gick ibland oss, från det att han döptes av Johannes fram till den dag då han blev upptagen från oss – någon av dem skall vittna tillsammans med oss om hans uppståndelse.«

Två blev föreslagna, Josef Barsabbas, som kallades Justus, och Mattias. Och man bad: »Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa båda du har utvalt till denna tjänst som apostel efter Judas, som övergav sin plats för att hamna där han hör hemma.« Så kastade de lott, och lotten föll på Mattias, och han upptogs som den tolfte bland apostlarna.

Responsoriepsalm

Ps 103:1-2, 11-12, 19-20b (R. 19a)

R. Herren har rest sin tron i himlen
eller: Halleluja.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Ty så hög som himlen välver sig över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd. R.

Herren har rest sin tron i himlen,
allt är underlagt hans välde.
Lova Herren, ni hans änglar,
starka hjältar, som gör vad han befallt! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 667

Andra läsningen

1 Joh 4:11-16

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Halleluja

Jfr Joh 14:18

V. Jag skall inte lämna er ensamma, säger Herren:
jag skall komma till er, och era hjärtan skall glädja sig.

Vid den tiden lyfte Jesus blicken mot himlen och sade: »Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett. Medan jag var hos dem bevarade jag dem i ditt namn, som du har gett mig. Och jag skyddade dem, och ingen av dem gick under utom undergångens man, ty skriften skulle uppfyllas. Nu kommer jag till dig, men detta säger jag medan jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt.

Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem därför att de inte tillhör världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning. Liksom du har sänt mig till världen, har jag sänt dem till världen, och för deras skull helgar jag mig till ett offer, för att också de skall helgas genom sanningen.«